

Τοῖς ἐντευξομένοις ἀδελφοῖς καὶ τέκνοις τῆς ἡμῶν Μετριότητος ἐν Κυρίῳ ἀγαπητοῖς, χάριν καὶ εἰρήνην παρὰ Θεοῦ.

Θεῖα εὐδοκία, ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐπραγματοποίησε κατὰ μῆνα Ἰούνιον 2016, ἐν τῇ ἀγιοβαδίστῳ νήσῳ Κρήτη, τὴν ἐπὶ μακρόν, κοινῇ συμβολῇ ἀπασῶν τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐπιμελῶς προετοιμασθεῖσαν Ἁγίαν καὶ Μεγάλην Σύνοδον αὐτῆς, αἱ ἐργασίαι τῆς ὁποίας ἐξετυλίχθησαν καὶ ὠλοκληρώθησαν ἐν ἀγαστῇ συμπνοίᾳ. Αὐτὸ τοῦτο τὸ γεγονός τῆς Συνόδου καὶ αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς ἀποτελοῦν σημαντικὸν κεφάλαιον τῆς συνοδικῆς ἱστορίας τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας καὶ βεβαίαν παρακαταθήκην διὰ τὰς ἐπερχομένας γενεὰς τῶν Ὁρθοδόξων.

Ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸ Μήνυμα τῆς Συνάξεως τῶν Ὁρθοδόξων Προκαθημένων τὸν Μάρτιον τοῦ 2014, ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος συνεκλήθη «διὰ νὰ μαρτυρήσῃ τὴν ἐνότητα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τὴν εὐθύνην καὶ τὴν στοργὴν αὐτῆς πρὸς τὸν σύγχρονον κόσμον». Τὸ Μήνυμα τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου πρὸς τὸν Ὁρθόδοξον λαὸν καὶ κάθε ἄνθρωπον καλῆς θελήσεως ἐπιβεβαιώνει ὅτι «βασικὴ προτεραιότητα τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου ὑπῆρξε ἡ διακήρυξις τῆς ἐνότητος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας».

Ἡ ἀνακοινωθείσα τὴν δωδεκάτην ὥραν ἀπόφασις τεσσάρων Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν νὰ μὴ συμμετάσχουν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Συνόδου προὐκάλεσε θλίψιν πολλήν, οὐδόλως ὅμως ἔθιξε τὴν συνοδικὴν ταυτότητα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καθ' ὅτι προφανέστατα αὕτη δὲν ἐλήφθη ἐπὶ τῇ βάσει ἐκκλησιολογικῶν ἢ ἄλλων θεολογικῶν κριτηρίων.

Τὰ κείμενα τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου ἐκφράζουν αὐθεντικῶς τὴν πιστότητα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὴν ἀδιαλείπτως βιωθεῖσαν καὶ βιουμένην ἐν αὐτῇ Παράδοσιν τῆς Ἀληθείας καὶ ἀποτελοῦν πολύτιμον πνευματικὸν θησαυρὸν διὰ τὴν ἀνὰ τὴν οἰκουμένην Ὁρθοδοξίαν. Αναφέρονται εἰς τὴν κανονικὴν δομὴν, εἰς τὴν λειτουργικὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ὀρθόδοξον πνευματικότητα, εἰς τὰς σχέσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μὲ τὸν λοιπὸν χριστιανικὸν κόσμον καὶ εἰς τὴν ἀποστολὴν καὶ ποιμαντικὴν μαρτυρίαν αὐτῆς σήμερον. Προβάλλουν τὴν αὐτοσυνειδησίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὡς τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τὴν εὐαισθησίαν καὶ τὴν θεάρεστον μέριμναν αὐτῆς διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὴν ἐν Χριστῷ καὶ κατὰ Χριστὸν βιοτὴν αὐτοῦ, ὑπογραμμίζουν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ὁρθοδοξίας διὰ τὴν κτίσιν, διὰ τὴν κοινωνίαν καὶ τὸν πολιτισμὸν. Δίδουν τοιοῦτοτρόπως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κεντρικῶν θεολογικῶν παραδοχῶν τῆς πίστεώς μας ἀπάντησιν εἰς ὅλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐπιρρίπτουν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἀδιαφορίαν διὰ τὸν κόσμον καὶ τὴν ἱστορίαν ἐν ὀνόματι τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς αἰωνιότητος. Τὰ θεολογικῶς ἀρτιώτατα συνοδικὰ κείμενα ἀκυρώνουν ἐκ τῶν προτέρων καὶ τοὺς θορυβώδεις αὐτοκλήτους κριτὰς τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, οἱ ὅποιοι, μὲ τὸν οὐ κατ' ἐπίγνωσιν ζῆλον των, ἀμφισβητοῦν τὴν κανονικότητα αὐτῆς καὶ τὴν ὀρθοδοξίαν τῶν ἀποφάσεών της, σκανδαλίζοντες οὕτω καὶ διχάζοντες τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ.

Προσευχόμεθα καὶ ἐργαζόμεθα διὰ τὴν πρόσληψιν ἀπὸ τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου καὶ διὰ τὴν θεολογικὴν καὶ τὴν ποιμαντικὴν ἀξιοποίησίν των. Θεωροῦμεν ἰδιαίτερος σημαντικὸν τὸ γεγονός ὅτι ἤδη ἐκτυλίσσεται σοβαρὸς διάλογος καὶ ἐμπεριστατωμένη θεολογικὴ συζήτησις περὶ τῆς Συνόδου τῆς Κρήτης. Πάντως, εὐρισκόμεθα ἀκόμη εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς διαδικασίας προσλήψεως καὶ ἀξιολογήσεως τῶν ἀποφάσεων καὶ τῆς ἀποτιμῆσεως τοῦ συνολικοῦ ἔργου τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης ταύτης Συνόδου. Ἔχομεν τὴν ἀκράδαντον βεβαιότητα ὅτι ὁ φιλανθρώπως τὰ πάντα οἰκονομῶν Θεὸς τῆς ἀγάπης, ὁ εὐλογήσας τὴν προετοιμασίαν καὶ τὴν διεξαγωγὴν τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, θὰ στηρίξῃ καὶ τὴν «σύνοδον μετὰ τὴν Σύνοδον», ἐπ' ἀγαθῷ τῆς λογικῆς Αὐτοῦ ποιίμνης.

Ἡ ἀνὰ χεῖρας ἔκδοσις, ἑλληνιστὶ καὶ ἀγγλιστὶ, τῶν λόγων τῆς ἡμετέρας Μετριοτήτος, ὡς Προέδρου τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, εἰς ἐπισήμους ἐκδηλώσεις καὶ λειτουργικὰς συνάξεις κατὰ τὰς παραμονὰς καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Συνόδου, ὁμοῦ μετὰ τῶν ὁμιλιῶν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει καὶ τῇ λήξει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, ὡς καὶ ἄλλων λόγων ἡμῶν ἐν τῷ πλαισίῳ αὐτῆς, δίδει εἰς κάθε ἐνδιαφερόμενον τὴν εὐκαιρίαν νὰ διακρίνῃ τὴν κοινὴν μέριμναν τῶν Προκαθημένων καὶ τῶν Ἀντιπροσωπειῶν τῶν κατὰ τόπους Ἀγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν διὰ τὴν κατὰ Θεὸν διεξαγωγὴν καὶ ἐκβασιν τῆς Συνόδου, ἀλλὰ καὶ τὴν βεβαίαν πίστιν πάντων ἡμῶν, ὅτι οὐχὶ θέλημα ἀνθρώπινον, ἀλλὰ τὸ ἡγεμονεῦον, λαλοῦν καὶ ἐνεργοῦν Παράκλητον Πνεῦμα ὁδηγεῖ τὴν Ἐκκλησίαν εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.

Παραθέτομεν ἐν Παραρτήματι τὰς Ἀποφάσεις τῆς Συνάξεως τῶν Ὁρθοδόξων Προκαθημένων ἐν Γενεύῃ (Ἰανουάριος 2016) καὶ τὴν Πατριαρχικὴν καὶ Συνοδικὴν Ἐγκύκλιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐπὶ τῇ συγκλήσει τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας (Μάρτιος 2016). Περιλαμβάνονται, ἐπίσης, ἡ Ἐγκύκλιος καὶ τὸ Μήνυμα τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, δύο σημαντικὰ κείμενα, τὰ ὁποῖα ἀναδεικνύουν τὴν κοινὴν μαρτυρίαν τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τὸ ἀμέριστον ἐνδιαφέρον αὐτῶν διὰ τὸν ἄνθρωπον, ἐν ἀναφορᾷ πάντοτε πρὸς τὸν αἰώνιον αὐτοῦ προορισμὸν καὶ τὴν ἐσχατολογικὴν τελείωσιν τῶν πάντων.

Κατακλείοντες, ἐκφράζομεν τὴν εὐαρέσκειαν τῆς ἡμετέρας Μετριοτήτος πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Πολιτείαν, πρὸς τὰς τοπικὰς ἀρχὰς τῆς Κρήτης, πρὸς τὴν ἐκεῖσε Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν Ὁρθόδοξον Ἀκαδημίαν Κρήτης διὰ τὴν συμβολὴν των εἰς τὴν λύσιν πολλῶν τεχνικῶν καὶ ὀργανωτικῶν θεμάτων, ζητημάτων ἀσφαλείας καὶ ἐπικοινωνίας, ὡς καὶ διὰ τὰς πολλὰς ἄλλας διευκολύνσεις.

Συγχαίρομεν τοὺς ἐπιμεληθέντας τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν, τὸν Ὁσιολογιώτατον Δευτερεύοντα τῶν ἡμετέρων Διακόνων Δρα Θεόδωρον Μεϊμάρην καὶ τὸν Ἐντιμολογιώτατον Καθηγητὴν κ. Κωνσταντῖνον Δεληκωσταντῆν, Ἄρχοντα Διδάσκαλον τοῦ Γένους, διατρανοῦντες τὴν ἀκλόνητον πεποίθησιν ἡμῶν ὅτι ὁ Παράκλητος, ὁ ὁδηγήσας τὰ βήματα πάντων ἡμῶν εἰς τὴν Ἁγίαν καὶ Μεγάλην Σύνοδον, θὰ εὐλογήσῃ καὶ τὴν καρποφορίαν τοῦ συνοδικοῦ ἔργου, πρὸς οἰκοδομὴν τῶν πιστῶν καὶ πρὸς δόξαν τοῦ παναγίου ὀνόματος τῆς ἀειζώου καὶ ζωοποιοῦ Τριάδος.

Βιβλ' Αὐγούστου κε'
ἀγαπήσας ἐν χειρὶ ἀδελφῶν
καὶ διὰ τοῦ Θεοῦ εὐχίται β.